

## [A. C. Normann.]

at når bestemmelserne for amtskommuner-nes vedkommende er, som de er, med et minimum, som det ærede medlem hr. H. C. Toft kritiserede, og som det ærede medlem hr. Thisted Knudsen formentlig heller ikke er tilhænger af, så finder der en ligestilling sted, fordi man derved i virkeligheden fastsætter minimumsbestemmelser for alle dem, som ikke bor i bykommunerne. For begge grupperes vedkommende opretholder man altså minimumsbestemmelser.

Nu skal jeg ikke dølgje, at en del medlemmer i vort parti har været betænkelige ved den frihed, man her giver kommunerne, omend ud fra andre kriterier, andre forudsætninger end dem, der er kommet til orde her i dag fra de to nærmest foregående talere. Nogle har ment, at der burde være en højere minimumsgrænse, andre ønskede maksimumsgrænsen sat op svarende til statsgrundskyldens, grundstigningsskyldens og statsbygningsskyldens afskaffelse, medens der også er nogle, der spørger, om der ikke kan blive tale om misbrug af friheden, f. eks. ved at det socialdemokratiske flertal i nogle kommuner vil sætte promillen for højt til skade for et mindretal af landbrugere, eller omvendt ved at højreprægede kommunale råd vil sætte grundskylden ned og indkomstskatterne tilsvarende op. Mon ikke denne gensidige mistillid til hinandens manglende retsindighed efterhånden er blevet uden mening? I byrådene har der hidtil intet loft været, og de socialdemokratiske styrede byer har ikke været værre til at vedtage høje promiller end de andre. På landet er udviklingen jo gået i retning af stedse mere blandede kommuner og en jævner fordeling mellem lønmodtagere og ejendomsbesiddere. Men fælles for dem alle er, at de skal betale den af kommunerne pålignede grundskyld enten som ejere eller som lejere, og følgelig har alle en interesse i dens højde. Det ærede medlem hr. Ove Hansen nævnte ret impressive eksempler på dette. I øvrigt medfører kommunesammenlægningerne jo en øget ensartethed i kommunestrukturen, og dertil kommer vel yderligere — omend med mange undtagelser — at parcel- og højhusjorden sikkert vil være højere vurderet end den rene landbrugsjord.

I en udmærket artikel i Politiken i dag skriver forhenværende minister Oluf Pe-

dersen om denne side af hele reformen, at ændringen kan ikke være mere enkel og demokratisk, og hr. Oluf Pedersen tilføjer — hvis jeg må bringe et citat, højtærede formand — i denne artikel:

„Men grundskyldens tilhængere vurderer betydningen af denne frigivelse vidt forskelligt. Jeg tør dog sige, at i grundskyldskommissionen var der stort set enighed om frigivelsen. Blandt de ivrigste var kommissionsformanden, H. C. Henning-sen, som var gammel kommunalmand. Og jeg var fuldt enig med ham.“

Jeg vil personlig tilføje om H. C. Henning-sen, som jeg kendte, som var en god mand, og som i en lang årrække var et indflydelsesrigt medlem af det radikale venstre og af dette høje ting, at altså allerede i hans tid indgik tanken om det fuldstændige kommunale selvstyre stærkt i det radikale venstres overvejelser.

Men jeg behøver vel næppe at føje til disse betragtninger, at det radikale venstre selvfølgelig er villig til at drøfte også denne side af sagen, såfremt saglige argumenter i modgående retning skulle komme frem under behandlingen.

Det er i lovforslaget om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, at hensynet til de forventede store stigninger ved den nye vurdering mest er varetaget. Det andet hovedformål med forslaget, nemlig at fastsætte nye permanente bestemmelser om den særlige lempelse for landejendomme, finder vi at regeringen har varetaget på en måde, så at man kan tale om en virkelig forbedring, idet aflastningen for landbruget efter konjunkturprincippet allerede skal virke med fuld styrke, når forrentningsprocenten er nede på 2,5, og begynder at virke, når forrentningsprocenten er 4,5. Jeg forstod på det ærede medlem hr. H. C. Toft, at han mente, at man kunne sammenholde den lempelse, der gives landbruget, med kommunernes adgang til at vælge højere grundskyldpromiller, idet det ærede medlem sagde, at der bliver tale om en lempelse på 1 promille, når forrentningsprocenten kommer en promille under 4,5 pct., medens sognekommunerne herefter får lejlighed til at sætte de 35 promille op til hvad som helst. Jeg vil godt indrømme, at så kommer det til at se lidt voldsomt ud.